

Arrest

nr. 273 348 van 29 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat KAMBA BALAPUKAYI
Terhulpsessesteenweg 177/10
1170 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 28 mei 2022 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 mei 2022 tot bevel om het grondgebied te verlaten, met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde voor burgers van de Unie en hun familieleden en van het "*repatriëringsbesluit*" van 20 mei 2022.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op zondag 29 mei 2022 om 12.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. REIGNS NTEKEDI, die loco advocaat KAMBA BALAPUKAYI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 17 mei 2022 neemt de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde voor burgers van de Unie en hun familieleden.

1.2. Deze beslissing wordt eveneens op 17 mei 2022 aan verzoekende partij betekend.

1.3. Verzoekende partij wordt op 20 mei 2022 per faxbericht in kennis gesteld van een voorziene repatriëring op 29 mei 2022 om 20:20u met bestemming Sofia.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing

2.1. Bij het verzoekschrift wordt de beslissing van 17 mei 2022, vermeld in punt 1.1. en het faxbericht (in het verzoekschrift omschreven als *“repatriëringsbesluit”*) vermeld in punt 1.3. aangeduid als het onderwerp van de vordering.

2.2. De wettelijke bepalingen

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt: *“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”*

Artikel 39/57, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende: *“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”*

2.3. Toepassing van de wettelijke bepalingen

Het is niet betwist dat het *in casu* bestreden bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens een verwijderingsmaatregel is. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat aan verzoeker op 17 mei 2022 het bestreden bevel ter kennis werd gebracht.

Overeenkomstig artikel 39/57, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet is *in casu* aldus een beroepstermijn van tien dagen aan de orde. Conform artikel 39/57, §1, derde lid juncto artikel 39/57, §2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet loopt de beroepstermijn vanaf de eerste dag die volgt op de datum van afgifte. Verzoeker beschikte bijgevolg met ingang van woensdag 18 mei 2022 over tien dagen om een verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te leiden. De laatste nuttige dag voor het indienen van het onderhavige verzoekschrift was dus vrijdag 27 mei 2022. Het verzoekschrift werd aan de Raad evenwel pas overgemaakt op 28 mei 2022. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd bijgevolg laattijdig ingediend.

2.4. Verzoekende partij heeft steeds de mogelijkheid om aan te tonen dat de laattijdigheid van het beroep aan overmacht te wijten is. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Ter zitting wordt de advocaat van verzoekende partij hierop gewezen. Hij voert geen overmacht aan en gedraagt zich naar de wijsheid. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid gericht tegen de bestreden beslissing van 17 mei 2022 is onontvankelijk *ratione temporis*.

2.5. Wat betreft het bericht van 20 mei 2022 waarbij verzoekende partij op de hoogte wordt gesteld van de datum van repatriëring, wijst de Raad op het volgende.

Uit artikel 39/1, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet blijkt dat de Raad bevoegd is om kennis te nemen *“van de beroepen die worden ingesteld tegen individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”*. Voor het begrip ‘beslissing’ of ‘bestuurshandeling’ kan worden teruggegrepen naar

de inhoud die de Raad van State er in zijn contentieux aan geeft. Een bestuurshandeling dient derhalve te worden gedefinieerd als een uitvoerbare beslissing, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtsregel of rechtstoestand dan wel zodanige wijziging te beletten (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 93; RvS 28 juni 1999, nr. 81.364; RvS 14 juli 2003, nr. 121.603; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid in Administratieve rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, 14).

In zoverre het verzoekschrift is gericht tegen het “*repatriëringsbesluit*” van 20 mei 2022, toegevoegd aan het verzoekschrift, stelt de Raad vast dat het om een faxbericht gaat van de Dienst Vreemdelingenzaken waarbij de effectieve datum van repatriëring wordt meegedeeld. De loutere vaststelling van een effectieve repatriëringdatum is geen aanvechtbare administratieve rechtshandeling.

Het faxbericht van 20 mei 2022 kan niet worden beschouwd als een afzonderlijke beslissing met specifieke rechtsgevolgen of als een beslissing die de rechtstoestand van verzoekende partij wijzigt. Het gaat immers enkel om een materiële handeling in het licht van het eerder genomen, heden aangevochten bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens, zoals vermeld in punt 1.1., dat werd betekend op 17 mei 2022 aan verzoekende partij. Deze materiële handeling brengt ten aanzien van verzoekende partij geen rechtsgevolgen teweeg. De advocaat van verzoekende partij wordt hier ter zitting op gewezen maar voert ter zake geen elementen aan die anders kunnen doen besluiten. Het betoog van verzoekende partij in het verzoekschrift dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit van 20 mei 2022 tot gevolg zal hebben dat haar het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel wordt ontnomen, is gelet op het voorgaande niet dienstig. Ten overvloede wijst de Raad er op dat verzoekende partij over een daadwerkelijk rechtsmiddel beschikte tegen het bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens, maar, zoals vastgesteld in punt 2.4. er niet tijdig gebruik van maakte.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is bijgevolg ook op dat vlak onontvankelijk.

2.6. De bovenstaande vaststellingen volstaan om de vordering, ten aanzien van alle bestreden rechtshandelingen, te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. KEGELS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. KEGELS

K. POLLET